

...-I ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. .../2012/4. szám

A ...-i Ítéltábla a Dr. Pintér Zoltán Aurél ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, a Dr. Gál Ferenc Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda neve, ügyintéző: Dr. Gál Ferenc ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes cím) alperes ellen 3 250 000 Ft megfizetése iránt indított perében, a ...-i Bíróság 2011. november 10. napján kelt, 10.G.../2010/25. számú ítélete ellen az alperes részéről 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 63 500 (Hatvanháromezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget, és fizessen meg felhívásra, az abban foglaltak szerint az államnak 195 000 (Egyszázkilencvenötezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes, mint alapító tag az üzletrészek 55 %-ával rendelkezik az alperesi társaságban. A felperes 2009. év elején bejelentette kilépési szándékát, az alperes a határozatával G.L. tagot jogosította fel arra, hogy elővásárlási jogát gyakorolva megvásárolja a felperes üzletrészt.

Az alperesnek 2008. év végén 5 784 000 Ft adózott eredménye, 1 584 000 Ft mérleg szerinti eredménye volt, saját tőkéjének értéke 17 425 000 Ft, míg eredménytartaléka 11 641 000 Ft volt.

Az alperes ... (VI.29.) számú taggyűlési határozata döntött arról, hogy a 2008. évben keletkezett 4 200 000 Ft adózott nyereséget törzsbetét arányosan felosztják, és megállapították, hogy a 2008. évet megelőző gazdasági évek eredményes gazdálkodása után nyereség címén 7 273 562 Ft illetné meg a felperest. A felperes ebből csak 4 000 000 Ft-ra tartott igényt oly módon, hogy 2009. szeptember 15. napjáig 1 000 000 Ft kerüljön részére kifizetésre, míg a fennmaradó 3 000 000 Ft-ot az alperes 2009. augusztus 1. napjától 250 000 Ft/hó részletekben, legfeljebb 2010. május hónapig fizessen meg. A fennmaradó 3 273 562 Ft nyereség-illetőségét a felperes ellentételezés nélkül felajánlotta az alperesnek, a társaság pedig ezt tudomásul vette.

A 2008. évi egyszerűsített éves beszámoló eredmény-kimutatása a ... (VI.29.) számú határozatra tekintettel már úgy készült el, hogy az 5 784 000 Ft adózott eredményből levonásra került 4 200 000 Ft, és a mérleg szerinti eredmény így 1 584 000 Ft lett.

Az alperes által 2009. évben készített közbenső mérleg adatai szerint az osztalék-előleg kifizetése után 10 366 000 Ft eredménytartalék állt rendelkezésre. Ebből 4 000 000 Ft osztalék-előleg felperes javára történő kifizetéséről döntöttek, ezért a közbenső mérleg már csak 6 366 000 Ft eredmény-tartalékot mutatott ki, a 4 000 000 Ft-ot pedig rövid lejáratú kötelezettségként szerepeltette.

Az alperes 2009. év végi beszámolójának adatai szerint az alperes saját tőkéjének értéke 15 495 000 Ft volt, amelyből 11 295 000 Ft az eredmény-tartalék. Osztalék-előleg visszafizetési kötelezettség nem keletkezett.

A felperes a keresetében 3 250 000 Ft tőke és annak a keresetlevél benyújtásának időpontjától járó törvényes késedelmi kamata és perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest arra hivatkozva, hogy az alperes a ... (VI.29.) számú taggyűlési határozatban foglaltak ellenére csupán 750 000 Ft-ot fizetett ki, a fennmaradó 3 250 000 Ft kifizetését az alperes likviditásának hiányára hivatkozva tagadta meg.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy a felperes, mint volt ügyvezető a társaság tagjait nem a valóságnak megfelelően tájékoztatta a társaság pénzügyi helyzetéről, és a társaság árbevétele 20 000 000 Ft-tal elmaradt a felperes által prognosztizálttól. A társaság az időközben indult adóhatósági vizsgálat eredményétől tette függővé az esetleges kifizetést, az adóhatóság viszont a felperes felróható magatartása eredményeként 4 275 000 Ft adóhiány, bírság, késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte a társaságot.

Hivatkozott arra is, hogy a felperes nem számolt el az alperesi társaság vagyonába tartozó eszközökkel. Utóbb pontosított védekezését és jelezte, hogy az adóhatóság határozatában foglaltakra tekintettel a munkaügyi bíróságon pert kíván indítani a felperessel szemben a Gt. 30. §-a alapján kártérítés iránt, az ingóságok vonatkozásában pedig jelezte, hogy viszontkeresetet kíván benyújtani.

Az elsőfokú bíróság által biztosított határidőn belül azonban az alperes nem igazolta viszontkeresete előterjesztését, utóbb pedig úgy nyilatkozott, hogy nem kíván viszontkeresettel élni, és a kártérítés iránti pert sem indította meg a munkaügyi bíróságon. Az alperes az ellenkérelmében arra is hivatkozott, hogy azért nem tett eleget a kifizetési kötelezettségének, mert azzal veszélyeztette volna a társaság fizetőképességét, és a hitelezők érdekeinek érvényesülését.

Az elsőfokú bíróságnak a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatása eredményeként az alperes a perben szakértő kirendelését kérte, azonban az ehhez szükséges szakértői díj előleget az elsőfokú bíróság többszöri felhívása ellenére nem helyezte letétbe, utóbb pedig úgy nyilatkozott, hogy nem is kéri a perben szakértő kirendelését.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló adatok alapján hozta meg döntését, mivel az alperes a bíróság többszöri felhívása ellenére sem tett eleget az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének.

A felperes keresetét alaposnak találta, és ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3 250 000 Ft-ot, és ennek 2010. május 20. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes késedelmi kamatát, valamint 357 500 Ft perköltséget.

Ítélete indokolása szerint az elsőfokú bíróságnak az ingóságok kiadása tárgyában - erre irányuló viszontkereseti kérelem hiányában - nem kellett döntenie, az alperes kártérítési igényét pedig beszámítási kifogásként nem lehetett a jelen perben elbírálni, mivel a

felperes vitatta a beszámítás alapjául szolgáló követelést, az elsőfokú bíróság pedig nem rendelkezett hatáskörrel a vita elbírálására.

A perben egyik fél sem vitatta, hogy az alperesi társaság egyhangú határozattal döntött az osztalék-előleg kifizetéséről, amely határozatot a bíróság előtt nem támadták meg. Az elsőfokú bíróságnak ezért azt kellett megvizsgálnia, hogy a felperesnek keletkezett-e osztalék-előleg visszafizetési kötelezettsége, amelyre tekintettel az alperes megtagadhatta a kifizetést.

A Gt. 131. § (1), (3)-(4) bekezdései, valamint a Gt. 133. §-a alapján az elsőfokú bíróság megvizsgálta, hogy a 2009. évi mérlegadatok alapján lehetőség volt-e osztalék kifizetésére. A Gt. 131. § (1) bekezdése szerint a 2009. év végi saját tőke értékéből (15 495 000 Ft-ból) levonva a 4 000 000 Ft-ot, 11 495 000 Ft marad, amely összeg jóval meghaladta az alperes jegyzett tőkéjének értékét, vagyis fennálltak az osztalék kifizetés törvényi feltételei: a tagoknak nem keletkezett osztalék-előleg visszafizetési kötelezettségük. Ezt az álláspontot erősítették meg az alperes könyvelőjének és volt könyvvizsgálójának tanúvallomása is.

A perbeli adatok alapján az elsőfokú bíróság azt is megállapította, hogy a Gt. 133. § a.) pontja szerint az alperes rendelkezett a szükséges fedezettel az osztalék-előleg kifizetésekor.

Az alperes a bíróság felhívása ellenére sem tett eleget bizonyítási kötelezettségének abban a körben, hogy állítása szerint a kifizetés veszélyeztette volna a társaság fizetőképességét, és a hitelezői érdekek érvényesülését, illetve, hogy a felperes rosszhiszemű volt. Az alperes könyvelőjének tanúvallomása szerint ugyanis az első félévben a kifizetések rendben megtörténtek, a perbeli mérlegek és eredmény-kimutatások által igazoltan a közbenső mérleg készítésekor az alperesnek 8 790 000 Ft készpénz készlete, 10 000 000 Ft követelése volt, míg a kötelezettségek között 9 500 000 Ft szerepelt. Az alperes volt könyvvizsgálójának tanúvallomása is ezt az álláspontot támasztotta alá.

Az elsőfokú bíróság a pervesztes alperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes perköltségének a megfizetésére.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, és a felperes keresetének az elutasítását kérte.

Megismételte azt a hivatkozását, hogy az alperes a ... (VI.29.) számú határozat meghozatalánál a felperes téves tájékoztatása alapján döntött a felperes részére 4 000 000 Ft nyereség címén történő kifizetéséről. Utóbb kiderült, hogy a társaság árbevétele több mint 20 000 000 Ft-tal maradt el a felperes által prognosztizálttól. A 2009. június 29. napján tartott taggyűlésen a felperes a könyvelővel történt egyeztetésekre hivatkozott, az alperes könyvelését végző könyvelő azonban az alperes 2009. szeptember 15. napján tartott taggyűlésén - a fellebbezéshez mellékelt jegyzőkönyv által igazoltan - úgy nyilatkozott, hogy a kifizetés lehetőségét a felperes tájékoztatása alapján erősítette meg. A társaság tagjai a 2009. szeptember 15-ei taggyűlésen úgy nyilatkoztak, hogy a valótlan tájékoztatás miatt a cég tevékenysége veszélyben forog, ezért nem megalapozott a kifizetés.

Előadta, hogy a felperes ügyvezetői tevékenysége alatt indult adóhatósági vizsgálatra tekintettel a felek többször egyeztettek, és ennek során a felperes is úgy nyilatkozott, hogy a jogerős bírósági döntést követően átgondolja a kifizetés iránti igényét. A felperes azonban a jelen pert, a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti per jogerős

befejezését meg nem várva indította meg. A bíróság a 12.K.../2010/9. számú, 2010. június 17-én kelt ítéletével az alperest 4 275 000 Ft adóhiány, bírság és késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte a felperes felróható magatartására visszavezethető okból. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság mindezeket a körülményeket nem vette figyelembe ítélete meghozatalánál, ezért azt megalapozatlannak tartotta.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását, és az alperesnek a másodfokú perköltsége megfizetésére kötelezését kérte.

Megalapozatlannak tartotta az alperesnek azt a fellebbezési állítását, hogy a felperes nem tájékoztatta a valóságnak megfelelően a társaság tagjait a cég vagyoni helyzetéről: az elsőfokú eljárásban beszerzett tanúbizonyítás cáfolta az alperesnek ezt az állítását, és azt a hivatkozását is, hogy a kifizetés veszélyeztette volna az alperes likviditását.

Álláspontja szerint az, hogy az alperes bevételei elmaradtak a korábban tervezettől, az alperes hozzáértésének teljes hiányára vezethető vissza.

Utalt arra, hogy az alperes a bíróság többszöri felhívására sem érvényesítette a felperessel szemben az adóhatósági marasztalással kapcsolatos felelősségének megállapítása iránti igényét, ezért irreleváns a jelen perben az, hogy az adóhatóság a felperes tevékenységének időszakában végzett revízió alapján marasztalta az alperest.

Az ítéletablának a Pp. 256/A. § (3) bekezdése szerinti felhívására a felek egyike sem kérte az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítéletábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f.) pontja alapján tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a perbeli jogvita elbírálásához szükséges körben kellő mélységben feltárta, abból a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok és a beszerzett tanúvallomások alapján helytálló jogi következtetésre jutott, érdemben helyes döntését a kellő jogi indokolással ellátta.

Az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. §-ának (2) bekezdése szerint - utalva a Pp. 254. §-ának (3) bekezdésére is - lényegében annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

Az ítéletábla csupán az alperes fellebbezési hivatkozásaival összefüggésben kíván rámutatni az alábbiakra.

A felperes a jelen perben az alperes ... (VI.29.) számú taggyűlési határozatával a felperes javára nyereség címén megállapított összeg kifizetésére kérte kötelezni az alperest. A taggyűlési határozat - mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása is tartalmazza - bírósági felülvizsgálata iránt peres eljárás kezdeményezésére nem került sor, így az a társaság tagjai és szervei számára kötelező erővel bír.

Az alperes védekezése folytán az elsőfokú bíróság (helytállóan) azt vizsgálta meg, hogy jogosult lehetett-e az alperes a felperes javára osztalék-előlegként kifizetni rendelt összeg visszatartására arra hivatkozva, hogy a felperesnek osztalék-előleg visszafizetési kötelezettsége keletkezett, illetve, hogy a kifizetés veszélyezteti az alperes likviditását.

A likviditás veszélyeztetettsége nem a tagok szubjektív megítélésétől függ, és azt a számviteli törvény szerint elkészített közbenső mérleg, majd a 2009. évi mérleg adatai sem támasztották alá.

Az elsőfokú bíróság az alperesi cég könyvelőjének és könyvvizsgálójának a 25. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt tanúvallomása alapján jogszerűen állapította meg azt, hogy a felperes javára elhatározott kifizetésnek nem volt jogszabályi akadálya, az nem veszélyeztette a társaság likviditását.

Az alperes az elsőfokú bíróság többszöri tájékoztatása és felhívására ellenére sem bizonyította - és nem is indítványozta - az állításait, az a körülmény pedig, hogy utóbb a cég gazdasági helyzete nem a korábbi várakozásnak megfelelően alakult, nem adhat alapot az érvényes taggyűlési határozattal eldöntött fizetési kötelezettség teljesítésének a megtagadására.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárással felmerült költségeit maga viseli.

Az ítéletábra a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, és a 15. § (1) bekezdése alapján őt kötelezte az illetékfeljegyzési joga folytán a fellebbezésen le nem rótt 195 000 Ft fellebbezési illeték felhívásra, az állam javára történő megfizetésére, valamint a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes alperest a felperes jogi képviselőjének a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja, (5)-(6) bekezdései, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján 50 000 Ft + ÁFA = 63 500 Ft ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

A felperes jogi képviselője ügyvédi munkadíjának összegét az ítéletábra mérlegeléssel állapította meg, figyelemmel arra is, hogy a fellebbezést tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

Debrecen, 2012. március hó 23. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó